

- 1) Πρέπει το άρθρο 6, παράγραφος 3 του Πρωτοκόλλου της Αθήνας, της 17ης Μαΐου 1980, για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές (Σύμβαση Βαρκελώνης), που κατέστη το άρθρο 6, παράγραφος 1, μετά την αναθεώρηση, να θεωρηθεί ως έχον άμεσο αποτέλεσμα, οπότε οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να το επικαλεστεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων προς στήριξη προσφυγής με την οποία ζητεί να παύσει η απόρριψη υδάτων για τα οποία δεν υπάρχει άδεια σύμφωνα με τη διαδικασία και τα κριτήρια που το άρθρο αυτό προβλέπει;
- 2) Πρέπει η ίδια διάταξη να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε οποιονδήποτε να απορρίπτει σε αλμυρή λίμνη η οποία συγκοινωνεί με τη Μεσόγειο Θάλασσα ουσίες οι οποίες, μολονότι δεν είναι τοξικές, έχουν δυσμενές αποτέλεσμα στην περιεκτικότητα σε οξυγόνο του θαλασσιού περιβάλλοντος, χωρίς να λάβει την άδεια που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, αν ληφθούν υπόψη οι διατάξεις του προαναφερθέντος πρωτοκόλλου και του παραρτήματος III C αυτού (που κατέστη το παράρτημα II);

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Αυστριακής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 19 Μαΐου 2003

(Υπόθεση C-214/03)

(2003/C 158/31)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Josef Christian Schieferer και Gregorio Valero Jordana, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Μαΐου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Αυστριακής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- I. να αναγνωρίσει ότι η Αυστριακή Δημοκρατία
  1. προβλέποντας στο άρθρο 22, παράγραφος 1, του Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen (νόμου περί καταπολεμήσεως της ατμοσφαιρικής ρυπάνσεως για εγκαταστάσεις λέβητα, στο εξής: LRV-K) ορισμό των «μεικτών εστιών» διαφορετικό από αυτόν του άρθρου 2, αριθ. 8, της οδηγίας,
  2. μη μεταφέροντας στην εσωτερική έννομη τάξη με τις σχετικές διατάξεις του αυστριακού δικαίου (νόμο περί καταπολεμήσεως της ατμοσφαιρικής ρυπάνσεως για εγκαταστάσεις λέβητα — LRG-K και LRV-K) τους ορισμούς «νέα εγκατάσταση» και «υφιστάμενη εγκατάσταση» κατά το άρθρο 2, αριθ. 9 και 10 της οδηγίας,
  3. μεταφέροντας ελλιπώς στην εσωτερική έννομη τάξη με το αυστριακό δίκαιο περί καταπολεμήσεως της ατμοσφαιρικής ρυπάνσεως τις οριακές τιμές εκπομπής διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου και κόνιου, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τα παραρτήματα III έως VII, ιδίως λόγω

της αποκλίσεως μεταξύ του αυστριακού ορισμού του καυσίμου και του άρθρου 2, αριθ. 6, της οδηγίας,

4. μη μεταφέροντας ορθώς στην εσωτερική έννομη τάξη με τους LRG-K και LRV-K το άρθρο 9, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας, αναφορικά με τον υπολογισμό της οριακής τιμής εκπομπής για εγκαταστάσεις καύσεως μεικτής εστίας που χρησιμοποιούν μόνο τους ή με άλλα καύσιμα τα κατάλοιπα αποστάξεως και μετατροπής της διυλίσεως του ακάθαρτου πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, αριθ. 6, 8, 9 και 10, 4, παράγραφος 1 σε συνδυασμό με τα παραρτήματα III έως VII και 9, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 88/609/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1988⁽¹⁾, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσεως, κατόπιν τροποποιήσεως.

- II. να καταδικάσει την Αυστριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Αιτιάσεις και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Αυστριακή Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις της, δεδομένου ότι

- μεταφέροντας πλημμελώς στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 2, αριθ. 8, της οδηγίας, αναφορικά με τον ορισμό της «μεικτής εστίας», καθόσον περιόρισε τον ορισμό, αντίθετα προς τα προβλεπόμενα στην οδηγία, σε εγκαταστάσεις στις οποίες το ποσοστό των λοιπών καυσίμων ανέρχεται σε τουλάχιστον 20 % της θερμικής ισχύος, και, κατά συνέπεια, περιορίζοντας στο σημείο αυτό το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας,
- μη μεταφέροντας στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 2, αριθ. 9 και 10 της οδηγίας, αναφορικά με τους ορισμούς «νέα εγκατάσταση» και «υφιστάμενη εγκατάσταση»,
- μεταφέροντας ελλιπώς στην εσωτερική έννομη τάξη τις οριακές τιμές εκπομπής διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου και κόνιου, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τα παραρτήματα III έως VII, ιδίως ενόψει του περιορισμού στην αυστριακή νομοθεσία του ορισμού του καυσίμου σε «συμβατικά καύσιμα», με αποτέλεσμα τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη ενός μόνο μέρους του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας,
- μη μεταφέροντας ορθώς στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 9, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας, αναφορικά με τον υπολογισμό των οριακών τιμών για εγκαταστάσεις καύσεως μεικτής εστίας σε διυλιστήρια,

δεν προσάρμοσε την εθνική νομοθεσία στην οδηγία, η μεταφορά της οποίας στην εθνική έννομη τάξη είναι για τους λόγους αυτούς πλημμελής και ελλιπής.

⁽¹⁾ ΕΕ 1988, L 336, σ. 1.